

Medlem af Inatsisartut Jakob Skade, Kattusseqatigiit Partiiat
-/her

Besvarelse af § 36, stk. 1, spørgsmål vedr. el- og vandforsyningen til fiskeproduktionsanlæg

Indledningsvist vil jeg gerne takke for spørgsmålene, men må samtidig bemærke, at jeg ikke ser mig i stand til på det foreliggende grundlag at besvare dine spørgsmål præcist. Som jeg forstår spørgsmålene, omhandler det en konkret problematik i en bygd, men hvilken fremgår ikke af § 36 spørgsmålet. Jeg har i den anledning forespurgt hos Nukissiorfiit, Grønlands Energiforsyning, men de var ligeledes ikke bekendt med den konkrete sag. Jeg vil derfor opfordre dig til at præcisere, hvor den omtalte problemstilling finder sted, således at jeg kan give en mere præcis besvarelse.

Generelt kan jeg oplyse, at Nukissiorfiit udarbejder planer for forsyningssikkerheden på de forskellige lokaliteter, ligesom de foretager fremskrivninger af forbruget med henblik på at sikre, at lokaliteterne har tilstrækkelig kapacitet. En lokalitet betegner her en by eller en bygd. Skader på og reparationer af forsyningsanlæg, samt pludselige forbrugsstigninger m.v. kan betyde, at forsyningen i en periode ikke er tilstrækkelig. Generelt arbejdes der på at opnå en meget høj grad af forsyningssikkerhed og stabilitet i Grønland.

Dernæst stiller du spørgsmål om, hvilke muligheder produktionsanlægget har for at blive selvforsynende med el og vand. Området er reguleret af landstingsforordning nr. 14 af 6. november 1997 om energiforsyning med senere ændringer, samt forordning nr. 10 af 19. november 2007 om vandforsyning.

Jeg kan dertil oplyse, at der ikke i lovgivningen er en eneret for Nukissiorfiit til at levere el- og vandforsyning. Der er således mulighed for, at andre virksomheder og producenter kan opføre el- og vandforsyningsanlæg, men det kræver en tilladelse fra Naalakkersuisut, forinden et sådan anlæg opføres. Dog kræver vandforsyningsanlæg, der indvinde mindre end 10m³ vand i døgnet, ikke en tilladelse efter forordning om vandforsyning.

Når Naalakkersuisut efter reglerne tager stilling til, om der skal gives en tilladelse til et forsyningsanlæg, er de afgørende hensyn ofte, hvilke konsekvenser et anlæg vil have for samfundsøkonomien, forbrugerne og for den offentlige forsyning på lokaliteten.

17. august 2010
Sagsnr. 2010-035692
Dok. Nr. 439206

Postboks 909
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: iaan@nanoq.gl
www.nanoq.gl

I mange situationer vil det have relativt store konsekvenser for den offentlige forsyning, hvis en storkunde overgår til selvforsyning. Nukissiorfiits forsyningsanlæg er dimensioneret efter forbruget på lokaliteten. Hvis en storkunde holder op med at aftage offentlig forsyning med el og vand, vil dette betyde, at kundegrundlaget udhules, samt at færre forbrugere skal betale for omkostningerne til de eksisterende offentlige anlæg. Dette vil således føre til højere enhedsomkostninger og dermed højere priser for de andre forbrugere. Desuden kan selvforsyning betyde, at der vil være en overkapacitet på lokaliteten, hvilket ikke er samfundsøkonomisk fornuftigt.

I sidste ende kan selvforsyningsanlæg påvirke landskassen negativt, fordi de vedtagne maksimaltariffer sætter et loft for, hvor meget forbrugerne må betale pr. enhed el og vand. Dette er positivt, eftersom det beskytter forbrugerne mod meget høje priser, men det betyder også, at eventuelt underskud i den forbindelse dækkes af landskassen gennem driftstilskuddet til Nukissiorfiit.

Ovenstående er en generel beskrivelse af de væsentligste hensyn Naalakkersuisut inddrager, såfremt en virksomhed ansøger om tilladelse til at opføre et el- eller vandforsyningsanlæg. Desuden beskriver ovenstående også de problemstillinger, der danner baggrunden for, hvorfor retstilstanden er, som den er. Det vil dog altid være en konkret afgørelse, hvorvidt Naalakkersuisut giver en tilladelse eller ej.

Desuden skal det for fuldstændighedens skyld tilføjes, at et alternativ til direkte selvforsyning med el kan være, at virksomheden opfører et nødforsyningsanlæg, hvor anlægget kun må benyttes til forsyning, hvis den offentlige energiforsyning fejler. Et nødforsyningsanlæg kan forøge forsyningssikkerheden for virksomheden uden at påvirke den offentlige forsyning negativt. At opføre et nødforsyningsanlæg kræver ligeledes tilladelse fra Naalakkersuisut, og omkostningerne til nødforsyningsanlægget afholdes af virksomheden. Hvorvidt dette vil være en praktisk eller økonomisk løsning for virksomheden, kan jeg naturligvis ikke sige noget konkret om.

Jeg støtter fuldt ud din holdning om, at fiskeindustrien skal have gode vilkår for at drive virksomhed her i landet. Det er i den forbindelse helt grundlæggende at fiskeindustrien har adgang til en god og tilstrækkelig el- og vandforsyning. Men jeg vil samtidig understrege, at vi også må tage de praktiske og økonomiske udfordringer forbundet med at levere forsyning i Grønland med i betragtning.

Med venlig hilsen

Jens B. Frederiksen